

Posudek školitele na bakalářskou práci Pavly Blažkové: Predace a antipredační strategie koroptve polní (*Perdix perdix*)

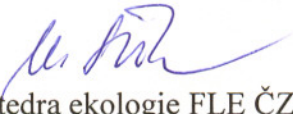
Předložená práce přináší výsledky dílčích analýz čerpajících z dat nashromážděných během několikaletého výzkumného projektu, jehož středem zájmu byl populární kur zemědělské krajiny, koroptev polní. Sám projekt byl velmi náročný, vezmeme-li v potaz opakované noční odchyty koroptví od listopadu do února a následná neméně ubíjející pravidelná zaměřování ptáků s vysílačkami během celého roku na dvou 80 km vzdálených lokalitách. To vše si vyžádalo kromě průběžné účasti několika jednotlivců také občasně houfné nájezdy většího, někdy až 15členného týmu nadšených komparsistů. Pavla se na scéně objevila sice až ve fázi pokročilého sběru dat v Praze, avšak o to pilněji pak participovala na terénních pracích na Písecku. Během odchytů a nespočtu rutinních výjezdů za svými svěřenci nashromáždila bohaté zkušenosti o ne vždy snadných technikách nakládání s odchycenými ptáky, jejich značení a zejména pak o spolehlivém zaměřování v členitém terénu, takže dnes je v tomto ohledu téměř expertem.

Z velkého balíku shromážděvaných dat se soustředila na ta, jež souvisejí s predací. Dosud publikované výsledky z tohoto projektu se týkají populační dynamiky, biotopových preferencí, velikosti domovských okrsků a prostorové disperse, v rámci jedné diplomové práce byly také rozebírány vnitrodruhové interakce a některé prvky hnízdní biologie. Predaci telemetricky značených koroptví a hledání rozdílů mezi pohlavími a věkovými kategoriemi se však věnuje poprvé až tato bakalářská práce. Jedním z výsledků mnoha společných klubových diskusí v nezbytných mezičasech regenerace sil byl také v práci vyhodnocený experiment s posuny denních okrsků koroptví. Zpětně a z nadhledu vzato, lze vůči němu vznášet některé výhrady, nicméně nám zasvěceným přinesl nenahraditelné zkušenosti do budoucna. Přinejmenším se ukázalo, že koroptev je druhem velmi nevstřícným k jakékoliv experimentální spolupráci a pokud se snad někdy blýsklo na lepší časy, přispěl v nejnevhodnějším okamžiku svou predací trochou do mlýna zástupce početné rodiny zákeřné konkurence.

Pavla se velmi rychle zorientovala v literatuře, zprvu v té, kterou jsem ji poskytl, avšak brzy nato jsem býval i sám obdarován novými tituly, jež mi v separátové knihovně dosud chyběly. Pustila se do důkladné úvodní rešerše, která je dle mého názoru významnou komponentou každé bakalářské práce coby obvyklé rukopisné prvotiny průměrného (rozuměj většinového) studenta a současně zahájila třídění a výběr z nahromaděných terénních dat. Poté, co překvapivě rychle zpracovala základní databázi pro vyhodnocení přežívání individuí, následovaly důkladné konzultace „tváří v tvář“ nebo operativní konverzace prostřednictvím elektronické pošty, během nichž mne těšila autorčina pružnost, samostatnost a důvtip, s kterými různé situace řešila. Kromě pomoci při složitějších statistických výpočtech (GLM) jsem tedy příliš práce neměl. Dokonce i Kaplan-Meierovy modely byla Pavla ochotna připravovat v univerzálním excelu, alespoň do okamžiku, kdy bylo potřeba tnout do živého a posoudit statistické signifikance.

Z pohledu školitele mám tedy při hodnocení bakalářské práce Pavly Blažkové velmi jednoduchý úkol. Všechny fáze práce od terénního sběru dat až po odevzdání svázaného rukopisu zvládla zcela v souladu s mými představami a nezbývá mi než se pokusit získat do budoucna více podobně pilných bakalářů. Kritické připomínky věcného a formálního charakteru související s vlastní studií ponechávám plně v režii oponenta.

V Praze 28.1.2007

Miroslav Šálek, katedra ekologie FLE ČZU v Praze
školitel